

NAGY MÁRTA JÚLIA

A rendező pályaudvar természete

Letörölhetik a falra festett szobát,
ahová csak én tudtam belépni,
akkor sem ölhetsz meg.

Kiirthatják a sín köré nőtt tájat,
a mi iparunk álma a buja vadon,
akkor sem ölhetsz meg.

Ha leesne az égről az a csillag,
amelyik mindig olyan gonoszul hunyorgott,
a tenyered kinyílna, mint egy
ormótlan, tölcsérkelyhű növény,
beszippantanál a szobádba,
kiszökni persze én sem tudnék,
akkor sem tarthatsz meg.

Bodzaszüretet rendezhetnek
a leleményes kertvárosiak nem messze tőlünk,
dárídózhatnak a vonattülkölésre,
behallatszík, így mulattatsz,
akkor sem tarthatsz meg.

De ha visszaszögeznéd a csillagot
az ég abroncsaira, hogy befuttassa
a rozsdás vaspántokat a fényével,
akkor azt mondom, megtartalak.

De csak amíg a sínpár
fel nem tekeredik kettős spirállá,
így csigalépcsőn sétálhatunk fel a házba,
ahol éppen a szobákat festik fel,
de ezt úgyis csak a dagadt hold csinálja,
de ezt úgyis csak a reszkető víz csinálja,
de ezt úgyis csak a hullók vartyogják,
hogy azt mondom, megtartalak.

Pókország

Pedig csak látogatóba jöttem,
megnézni, hogy vannak.
A lebegő nejlonszálak megmaradtak,
az ajtó nem, csak a félfá.

Cirokseprű és egy kupac homok
a beton repedéseiből feltört porcsin mellett.

Indigó és méregzöld napkorongok
köré festett eltartó sugarak.
Kénsárga holdak,
iszalagszínű folyó az ég,
elárasztja a hullafoltos kunyhókat.

Harmatkristályos pókhálóerdőkben
pókhálófüggönyöket aggattam magamra,
mintha én lennék a légy.
Szilvakék homályba veszett
A szőlőlugassá burjánzott veranda,
a szoba, ahol csak a lom volt.
Vagy kötelességből elszállásolt rokonok,
de ők is csak néha.

Nem terveztem, hogy ilyen sokáig maradok.
Mi tartja a lángcsóvákat egy korong körül?

A szívem mélyén én vagyok.

És még valaki. Én.

Bordalköltő emlékműve

Diófaágak malachit mintázata megkergült felhősorda alatt,
mély, vérmes színekben pompázó paloták és tanácsházak előtt.
Szőlőtőkék szigorú rendbe fésült fürtjei a dombokon.
Klastromi hidegben tartósították fonnyadt önmagát.
Vihar elől hová menekülhetett volna?
S most mi van? Görnyed egy kerti padon,
vállán a dombok kacskaringója,
fogalma sincs, ki ő és merre van a tájban,
nem bír rájönni, hol hagyta magát.

